ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1943 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ἀριθμὸς φύλλου 143

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Π. 122. Περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὴν Στρατιωτικὴν Ποινικὴν Νομοθεσίαν. 1
Ν. 123. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 23)26 Ἰουλίου 1941 Καν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀν. Νόμων 356)1936, 1175)1938, 2574)1940 καὶ ὑπ' ἀριθ. 120)1941 Ν. Δ. «περὶ προσόντων ἀριθμοῦ δικαιωμάτων κλπ. τῶν Συμβολαιογράφων καὶ περὶ Συμβολ. Συλλόγων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Ν. Δ. 480)1941 καὶ 1118)42 2
Ν. 124. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν κλητήρων κειμένων διατάξεων. 3
Ν. 125. Περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1942 ὑπ' ἀριθ. 3350 πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. 4
Ν. 126. Περὶ ὀργανώσεως Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων. 5
Ν. 127. Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων Κρήτης εἰς τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον. 6
Ν. 128. Περὶ τρόπου καθορισμοῦ καὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Στρατοῦ χρῆσιν καταλυμάτων καὶ λοιπῶν χώρων ἐν Ἑλλάδι. 7
Ν. 129. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ μνοοπωλίου τοῦ ἅλατος. 8

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐτησίων συνδρομῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς. 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 122.

Περὶ διατάξεών τινων ἀφιρωσῶν τὴν Στρατιωτικὴν Ποινικὴν Νομοθεσίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 Α. τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων Στρατοδικείων Ἀσφαλείας.

2. Ὅπου ἐν τῷ Νόμῳ 62)1943 «περὶ συστάσεως Ἐκτάκτων Στρατοδικείων Ἀσφαλείας» ἀναφέρονται Σύμβουλοι Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης νοοῦνται ὡς τοιοῦτοι καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης».

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Το Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 123.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 23)26 Ἰουλίου 1941 Καν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀν. Νόμων 356)1936, 1175)1938, 2574)1940 καὶ ὑπ' ἀριθ. 120)1941 Ν. Δ. «περὶ προσόντων ἀριθμοῦ δικαιωμάτων κλπ. τῶν συμβολαιογράφων καὶ περὶ Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν Ν. Δ. 480)1941 καὶ 1118)42.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 23—26 Ἰουλίου 1941 Καν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ἀν. Νόμων 356)1936, 1175)1939, 2574)40 καὶ ὑπ' ἀριθ. 120)1941 Ν. Δ. «περὶ προσόντων, ἀριθμοῦ, δικαιωμάτων κλπ.» τῶν συμβολαιογράφων καὶ περὶ συμβολαιογραφικῶν συλλόγων», ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 480)1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 1118)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Διὰ τὴν σύνταξιν παντὸς συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαιρέσεων, ὁ συμβολαιογράφος λαμβάνει δι' ἑαυτὸν δικαίωμα κανονιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ δηλουμένης ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπὶ τῆς μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν (10.000) ἀξίας δικαίωμα δραχμῶν πεντακοσίων (500), β) ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, πρὸς τῷ ὡς ἄνω

παγίῳ δικαιώματι, ἀναλογικὸν δικαίωμα ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο/ο) διὰ τὸ ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας (10.000) καὶ μέχρις ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) δραχμῶν ποσὸν τῆς ἀξίας, γ) ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν καὶ μέχρι ποσοῦ δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) ἀνὰ πᾶναν πεντηκοντάδα χιλιάδων ἢ κλάσμα ταύτης, πάγιον δικαίωμα δραχμῶν ἑξακοσίων (600), ἐξ ὧν δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) ἀνὰ πᾶσαν πεντηκοντάδα χιλιάδων ἢ κλάσμα ταύτης πάγιον δικαίωμα δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐξ ὧν δραχμὰς τριάκοντα (30) ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων εἰσπράττονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν Συμβολαιογράφων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν τὰ ἑξῆς δικαιώματα:

Ἐπὶ ἀξίας 45.001—50.000 δραχμῶν, δραχμαὶ πεντήκοντα (50).

Ἐπὶ τῆς ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν ἀξίας δραχμαὶ διακόσιαι (200) ἀνὰ πᾶσαν πεντηκοντάδα χιλιάδων δραχμῶν ἢ κλάσμα ταύτης.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῶν ὁρισμῶν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ δικαιώματα τοῦ Συμβολαιογράφου εἰς τὰς ἑπομένας ὑπὸ στοιχ. α'—ζ' περιπτώσεις ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ πᾶσαν ἐνέργειαν πλειστηριασμοῦ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν βύναται νὰ εἶναι ἔλαττον τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000), οὐδὲ μεῖζον τῶν δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἐπὶ πλειόνων δὲ ὑπερθεματιστῶν διαφόρων ἀκινήτων παρ' ἑκάστου τούτων ἐπὶ τοῦ ἰδικείου ἐκπλειστηριάσματος. Ἐν ματαιώσει τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπερχομένη μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου δημοσίευσιν τῆς περιλήψεως τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ Συμβολαιογράφος λαμβάνει δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000). Ἐν ἐπαναλήψει ματαιώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπερχομένης συνεπείᾳ ἀναβολῆς ἢ ἀναστολῆς, δι' ἑκάστην μεταγενεστέραν τῆς πρώτης ἐκ τοιούτου λόγου ματαίωσιν τὸ δικαίωμα ὁρίζεται εἰς δύο χιλιάδας (2.000) δραχμάς. Ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν καὶ τὸ βάρος τῶν ἐκ τῶν ματαιώσεων δικαιωμάτων ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2732)40 Α. Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων».

β) Διὰ τὴν σύνταξιν πίνακος κατατάξεως δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες (3.000) μέχρι δέκα πέντε χιλιάδων (15.000).

γ) Διὰ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ἀναλογικὸν δικαίωμα τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀναγραφομένης περιουσίας μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000), πέραν δὲ τούτου δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο) εἰς βάρος τῶν δικαιούχων. Τὸ ἀναλογικὸν τοῦτο δικαίωμα δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000), οὐδὲ μεῖζον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000). Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ δικαιώματος τούτου γίνεται ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποδεδειγμένων χρεῶν ὑπολειπομένου ποσοῦ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

δ) Διὰ τὴν σύνταξιν δημοσίας διαθήκης δραχμαὶ δέκα χιλιάδες (10.000) μέχρι τριάκοντα χιλιάδων (30.000) δρχ.

ε) Διὰ κατάθεσιν μυστικῆς ἢ ἰδιογράφου διαθήκης δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες (3.000), διὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν τούτων δρχ. πέντε χιλιάδες (5.000).

στ) Ἐπὶ καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο) ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, οὐδέποτε ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) δραχμάς.

ζ) Ἐπὶ πράξεων συνταχθησομένων ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου δραχμαὶ χίλιαι πεντακόσιαι (1.500). Ὡς πράξεις ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου συνταχθήσονται διὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων των, καὶ μόνον τὰ πληρεξούσια, διαμαρτυρικά, πράξεις κατάθέσεως ἐγγράφων, ἀπόγραφα, ὑπίσης δὲ αἱ πράξεις αἱ ἀναγόμεναι εἰς ἐξόφλησιν ἢ ἐπανάληψιν συμβολαίων δι' ἃ προεπληρώθη τὸ τέλος τῆς συμβάσεως καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ συμβολαιογράφου καὶ αἱ πράξεις ἐκεῖναι, αἵτινες λόγῳ μὴ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς συμβάσεως, συντάσσονται ἐπὶ παγίου τέλους.

4) Τὸ δικαίωμα ἐν γένει τῶν Συμβολαιογράφων ἐφ' οἱασδήποτε πράξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500), ἐξαιρέσει τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων ἐξοφλήσεις οἱουδήποτε ταμιευτηρίου δι' ἃς τὸ δικαίωμα περιορίζεται εἰς δραχμὰς τριακοσίας (300).

5. Τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια α' γ' καὶ στ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιωμάτων ὑπαχρεοῦνται οἱ Συμβολαιογράφοι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν εἰς ὃ ἀποδίδεται τοῦτο ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν παράγρ. 2 δικαιώματα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν περὶ τοῦ εἰρημένου Ταμείου Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ αὐτοῦ Καν. Διατάγματος, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος 480)1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1118)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 δικαιωμάτων, οἱ Συμβολαιογράφοι λαμβάνουσι : α) διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, περιλήψεις, ἀποσπάσματα καὶ πιστοποιητικὰ δραχμὰς πεντακοσίας (500) κατὰ φύλλον (4 σελίδας, β') δι' ἕκαστον πρόσθετον φύλλον (4 σελίδας) συμβολαίου δραχμὰς πεντακοσίας (500), ἐφ' ἑκάστου δὲ φύλλου τῶν συνταχθησομένων ἀπογραφῶν δραχμὰς ὀκτακοσίας (800) καὶ γ') δι' ἑκάστην πρᾶξιν συνταχθησομένην, αἰτήσει τῶν συμβαλλομένων ἐκτὸς τοῦ γραφείου αὐτῶν δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000) ὡς καὶ τὰ ὀδοιπορικά των. Διὰ πᾶσαν παρ' αὐτῶν, αἰτήσει τῶν συμβαλλομένων, ἐπιμέλειαν καὶ κατάθεσιν ἐγγράφων παρ' Ὑποθηκοφυλακείοις διὰ μεταγραφήν, ἐγγραφήν, καὶ ἐξάλειψιν ὑποθήκης, ἄρσιν κατασχέσεως, προσημειώσεως καὶ διεκδικήσεως δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους φραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 124.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ποινικῶν κλητήρων κειμένων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Βαθμὸς καὶ μισθὸς Ποινικῶν Κλητήρων.

1. Αἱ παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις καὶ ταῖς Εἰσαγγελίαις ὑφιστάμεναι ὀργανικαὶ θέσεις ποινικῶν κλητήρων μετατρέπονται ἐφεξῆς εἰς θέσεις ποινικῶν κλητήρων α΄, β΄, γ΄ καὶ δ΄ τάξεως.

2. Ὁ ἀρχικὸς μηνιαῖος μισθὸς τῶν ποινικῶν κλητήρων ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος α΄ τάξεως εἰς δραχ. 3.240.
β) Τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος β΄ τάξεως εἰς δραχ. 2.760.
γ) Τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος γ΄ τάξεως εἰς δραχμὰς 2.180.
δ) Τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος δ΄ τάξεως εἰς δραχμὰς 1.900.

Ἐπὶ τούτων ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1934 Διατάγματος «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων» ὡς αὗται μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καθὼς καὶ αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μονίμων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρον 2.

Προσόντα διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς.

1. Ποινικὸς κλητὴρ δ΄ τάξεως διορίζεται ὁ κεκτημένος ἐνδεικτικὸν δευτέρας τάξεως τετρατάξιου γυμνασίου ἢ τετάρτης τάξεως ἑξατάξιου γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ Λυκείου ἢ ἰσοτίμου δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἰσοτίμου Σχολῆς.

2. Εἰς ποινικὸν κλητῆρα γ΄ τάξεως προάγεται ὁ ποινικὸς κλητὴρ δ΄ τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

3. Εἰς ποινικὸν κλητῆρα β΄ τάξεως προάγεται ὁ ποινικὸς κλητὴρ γ΄ τάξεως μετὰ τετραετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

4. Εἰς Ποινικὸν κλητῆρα α΄ τάξεως προάγεται ὁ ποινικὸς κλητὴρ β΄ τάξεως μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

5. Πᾶσα κατὰ τὰ ἀνωτέρω προαγωγὴ γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης στηριζομένης εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, δημοσιευσμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ὁ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 2, 3 καὶ 4 ἀπαιτούμενος πρὸς προαγωγὴν χρόνος δὲν προσαυξάνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 529)1937.

Ἄρθρον 3.

Βαθμολογικὴ κατάταξις.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ποινικοὶ κλητῆρες καταλαμβάνουσι τὰς διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένας θέσεις ποινικῶν κλητήρων α΄, β΄, γ΄ καὶ δ΄ τάξεως, ἐντάσσονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου κρίνοντος περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος ἑκάστου εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος βαθμοὺς κατὰ τὰς κάτωθι διακρίσεις.

α) Οἱ ἐκ τούτων συμπληροῦντες μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1943 τοὐλάχιστον δωδεκαετῆ πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, τακτικοῦ ἢ δοκίμου ἢ ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει ἢ ἡμερομισθίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἐντάσσονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος α΄ τάξεως.

β) Οἱ συμπληροῦντες μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας ὑπηρεσίαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐλάσσονα μὲν τῶν δώδεκα ἐτῶν ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἑπταετῆ ἐντάσσονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος β΄ τάξεως.

γ) Οἱ συμπληροῦντες μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας ὑπηρεσίαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐλάσσονα μὲν τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ἀλλὰ τοὐλάχιστον τριετῆ ἐντάσσονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος γ΄ τάξεως.

δ) Οἱ μὴ συμπληροῦντες μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας τριετῆ ὑπηρεσίαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐντάσσονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ποινικοῦ κλητῆρος δ΄ τάξεως.

Ὁ ὡς ἄνω χρόνος ὑπηρεσίας δὲν προσαυξάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 529)1937.

2. Τὸ ἁρμόδιον δικαστικὸν συμβούλιον ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντου ἄρθρου κρίσιν του περὶ τῆς ἱκανότητος ἑκάστου τῶν ἐνταττομένων, ἤθελε διά τινας τούτων κρίνει ὅτι καίτοι κεκτημένοι τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον χρόνον ὑπηρεσίας δὲν ἔχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα πρὸς κατάληψιν τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των βαθμοῦ, δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ἐντάξεώς των εἰς οἱονδήποτε κατώτερον βαθμόν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὗτοι ἐντάσσονται εἰς τὸν βαθμὸν δι' ὃν ἐγνωμοδότησε τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνταχθησόμενοι προάγονται περαιτέρω κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ἂν ἔτι δὲν κέκτηνται τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζόμενα προσόντα σπουδῶν.

Ἄρθρον 4.

Ὀργανικαὶ θέσεις.

1. Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 652)1941 ὁρισθεὶς ὀργανικὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις καὶ ταῖς Εἰσαγγελίαις τοῦ Κράτους ποινικῶν κλητήρων εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε (165) αὐξάνεται κατὰ πέντε (5) ὁριζόμενος οὕτω εἰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα (170).

2. Διὰ τὴν κατανομὴν τῶν ὡς ἄνω προστιθεμένων πέντε θέσεων ἐφαρμογὴν ἔχει ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 652)1941 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Μετάθεσις ποινικῶν κλητήρων ἐπιτρέπεται:

α) ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις κενὴ καὶ εἰς πλήρωσιν ταύτης,

β) ἐὰν ὑποβληθῶσιν αἰτήσεις περὶ ἀμοιβαίας μεταθέσεως καὶ

γ) ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας ἢ λόγῳ δημιουργίας συνθηκῶν αἵτινες καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ μεταθετέου, ὁπότε ὁ μετατιθέμενος τοποθετῆται εἴτε εἰς ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν εἴτε εἰς κατεχομένην παρ' ἑτέρου παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἀντικαθίσταται. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπαιτεῖται ἠτιολογημένη γνωμοδότησις τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας παρ' ᾗ ὑπηρετεῖ ὁ μετατεθησόμενος.

Ἄρθρον 6.

Ὅριον ἡλικίας.

Τὸ ὅριον ἡλικίας διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντας ποινικοὺς κλητῆρας παρατείνεται κατὰ πέντε ἔτη.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Κ. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις περὶ ποινικῶν κλητήρων, ἐπιτρεπομένης κατὰ τὴν κωδικοποίησιν τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς καὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ τῶν ἐδαφίων τῶν κωδικοποιηθησομένων διατάξεων ὡς καὶ τῆς συγχωνεύσεως ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων ἄνευ ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

"Αρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 125.

Περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1942 ὑπ' ἀριθ. 3350 πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον Μόνον.

Ἀκυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 3350 ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1942 πρᾶξις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσιν τῆς δημοδιδασκαλίσσης τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Καταστήματος Ἀνηλίκων Θηλέων Ἀθηνῶν Βασιλείας Ἰωαννίδου, τῆς ἀπολύσεως ταύτης θεωρουμένης ὡς μηδέποτε γενομένης.

Ἡ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν θέσιν της, δὲν δικαιοῦται μόνον νὰ λάβῃ τὰς ἀποδοχάς της καθ' ὃν χρόνον διετέλεσεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 126.

Περὶ ὀργανώσεως Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης λειτουργεῖ Κεντρικὴ Ὀργανικὴ Ὑπηρεσία Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων, ἐξαρτωμένη ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 2.

Ἡ ἐπιθεώρησις ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν.

"Αρθρον 3.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ προάγεται διὰ Διατάγματος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, εἷς τῶν ὑπηρετούντων Διοικητικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Φυλακῶν, ὑπηρετῶν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως καὶ ἔχων τοὐλάχιστον ὑπερουσιαετῆ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν Ἐπιθεωρητοῦ Φυλακῶν.

"Αρθρον 4.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς συμμετέχει μετὰ ψήφου ἁπάντων τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, κωλυόμενος δὲ ἢ ἀπουσιάζων, ἀναπληροῦται ὑφ' ἑνὸς τῶν Διοικητικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 5.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Διευθυντοῦ Ὑπουργείου α' τάξεως.

"Αρθρον 6.

Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ ὑπηρετοῦσι μέχρι τριῶν Διοικητικοὶ Ἐπιθεωρηταί, εἷς Γεωργικὸς καὶ εἷς Ὑγειονομικός, οἵτινες ἐν τῇ ἁρμοδιότητι τῶν βοηθοῦσι τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐπιθεωρήσεως.

"Αρθρον 7.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει καθορισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Φυλακῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν συγκρότησιν καὶ λειτουργίαν τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως, τὰ προσόντα διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τὸν λεπτομερέστερον καθορισμὸν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐν γένει.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 127.

Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων Κρήτης εἰς τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὰ εἰς βαθμὸν κακουργήματος τιμωρούμενα ἀγορανομικὰ ἀδικήματα ὡς καὶ πάντα τὰ ἀδικήματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰ διὰ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1249)1942 συσταθέντα Ἀνώτερα Ἀγορανομικὰ Δικαστήρια, τὰ διαπραττόμενα ἐν Κρήτῃ, ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου Κρήτης, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς Ποινικῆς Ἀγωγῆς, τὴν ἀνάκρισιν, τὴν εἰς δίκην παραπομπήν, τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν καὶ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐνδίκων μέσων, τῶν διατάξεων τοῦ Ψηφίσματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1924 «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ εἰς τὰς περιφερείας ἑτέρων Ἐφετείων, καταργουμένων τῶν εἰς τὰς περιφερείας ταύτας λειτουργούντων Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει ρυθμίζεται ἡ τύχη τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν καὶ πᾶν σχετικὸν πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν ἐν λόγῳ Δικαστηρίων ζήτημα.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

---

(7)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 128

Περὶ τρόπου καθορισμοῦ καὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ στρατοῦ χρῆσιν καταλυμάτων καὶ λοιπῶν χώρων ἐν Ἑλλάδι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν χρῆσιν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Στρατοῦ ὡς καταλημάτων κτιρίων ὁλικῶς ἢ μερικῶς, οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν χώρων ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, παρέχεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον ὑποχρέους πρὸς παροχὴν τῶν καταλυμάτων τούτων ἀποζημίωσις συμφώνως πρὸς τὰς κατωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀποζημίωσις περιλαμβάνει τὸ βασικὸν ποσὸν ταύτης καὶ τὸ πρόσθετον τοιοῦτον.

Ὡς βασικὸν ποσὸν λαμβάνεται τὸ κατ' ἐκτίμησιν ἐξευρισκόμενον προπολεμικὸν μίσθωμα συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας.

Ὡς πρόσθετον τοιοῦτον τίθεται εὔλογον ποσὸν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὅλων τῶν συνθηκῶν, ἰδίως δὲ τοῦ τρόπου χρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατεχομένων καταλυμάτων

Τὸ βασικὸν καὶ τὸ πρόσθετον ποσὸν καθορίζονται διὰ μηνιαῖον διάστημα καὶ καταβάλλονται κατὰ μῆνα.

Διὰ χρονικὰ διαστήματα μικρότερα τοῦ μηνὸς καταβάλλονται τόσα τριακοστὰ τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως ὅσαι αἱ ἡμέραι χρήσεως ἄνευ μειώσεώς τινος.

2. Προϋπόθεσις διὰ τὴν καταβολὴν τῆς πλήρους ἀποζημιώσεως εἶναι ἡ παροχὴ εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας στρατιωτικοὺς κλινῶν ἢ ἄλλων παρεμφερῶν μέσων πρὸς κατάκλισιν, σταύλων διὰ τὴν ἐνσταύλισιν τῶν ἵππων καὶ ἐστεγασμένων χώρων (γκαράζ) διὰ τὴν φύλαξιν τῶν αὐτοκινήτων.

3. Διὰ τῆς ἀποζημιώσεως ἐξοφλοῦνται καὶ αἱ συνήθεις παρεπόμεναι παροχαὶ ὡς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἀεριόφως, ὕδωρ, καθαριότης, κλινοσκεπάσματα καὶ ὑπηρεσία. Ἐν τούτοις ἡ δαπάνη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καταβάλλεται κεχωρισμένως εἰς τὸ σύνηθες κατὰ τόπους ποσὸν ἐφόσον ἡ ὑπηρεσία δὲν δύναται νὰ παρασχεθῇ ὑπὸ τοῦ παρέχοντος τὸ κατάλυμα, τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπηρετῶν του.

4. Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρέχοντος τὸ κατάλυμα θέρμασιν τῶν διαμερισμάτων κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας καταβάλλεται αὐτῷ ἡ γενομένη δαπάνη. Ἐφόσον αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐξευρεθῇ εἰς τὰς καθ' ἕκαστον περιπτώσεις, καταβάλλεται κατ' ἀποκοπὴν εὔλογον ποσόν.

5. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν παρέχονται οἰκιακὰ σκεύη ἰδίᾳ κλίναι ἢ ἐξ ἰδιαιτέρων λόγων δὲν δύνανται νὰ παρασχεθῶσιν αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι συνήθεις παρεπόμεναι παροχαὶ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐξευρισκόμενον βασικὸν ποσὸν μειοῦται κατὰ 20 ο)ο.

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου περὶ ἐπιτάξεως ξενοδοχείων, ἑστιατορίων ἢ δωματίων ἀνηκόντων εἰς ἐπισημῶς ἀνεγνωρισμένους κατ' ἐπάγγελμα ἐκμισθωτὰς δωματίων, τὸ βασικὸν ποσὸν ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 431)1937 Ἐφημ. Κυβερνήσεως Τεῦχος Α' ἀριθ. 10 καὶ τοῦ Α. Ν. 1108)1939 Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχος Α' ἀριθ. 77. Ἐξ αὐτοῦ ἐκπίπτεται ποσόν τι ἐξευρισκόμενον κατ' ἐκτίμησιν. Τὸ ἀπομένον ποσὸν δέον νὰ εἶναι τοιοῦτον ὥστε εἰς τὴν ἐπιχείρησιν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν νὰ ἀπομένῃ μέτριον κέρδος.

2. Εἰς τὰ ξενοδοχεῖα μετὰ ἑστιατορίων ἐν λειτουργίᾳ, τὸ μειωθὲν βασικὸν ποσὸν προσαυξάνεται δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ κατὰ 15ο)ο, εἰς δὲ τὰ ἄνευ ἑστιατορίου κατὰ 20ο)ο.

3. Διὰ διαμερίσματα χρησιμοποιούμενα ὡς οἴκους ἀξιωματικῶν ἢ ὡς αἰθούσας διαμονῆς ἢ ἑστιάσεως στρατιωτῶν, ἐφόσον τὸ κατάστημα (κουζίνα, ἑστιατόριον) περιῆλθεν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν καταλυόντων, καταβάλλεται ἀποζημίωσις τοιαύτη ὥστε ὁ παρέχων τὸ κατάλυμα νὰ καλύ-

ψῃ τοὐλάχιστον τὰς δαπάνας του καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ἀπολαμβάνῃ μετρίου κέρδους.

Ἄρθρον 4.

Προκειμένου περὶ χρήσεως ἐργοστασίων, μηχανουργείων, ἀποθηκῶν, μεγάλων σταθμῶν αὐτοκινήτων (γκαράζ), θεάτρων, ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ λοιπῶν κτιρίων, τμημάτων αὐτῶν, διαμερισμάτων ἢ οἰκοπέδων μὴ προοριζομένων διὰ κατοικίαν καθὼς καὶ προκειμένου περὶ χρήσεως ὁλοκλήρων οἰκιῶν ἢ ὀρόφων ὡς καὶ αὐτοτελῶν διαμερισμάτων μὴ προοριζομένων ὅμως διὰ κατοικίαν (ὡς λ. χ. γραφείων δι' ἀνωτέρας στρατιωτικὰς διοικήσεις, Ἀρχὰς κλπ.) ἡ ἀποζημίωσις καθορίζεται ὡς ἕπεται.

Ἐξευρίσκεται αὕτη δι' ἐκτιμήσεως ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, καὶ ὑπολογίζεται οὕτως ὥστε νὰ καλύπτωνται τὰ ἔξοδα τοῦ δικαιούχου καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ἀπομένῃ αὐτῷ μέτριον κέρδος.

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ χρήσεως κινηματοθεάτρων, αἰθουσῶν κινηματογραφικῶν προβολῶν κλπ., ἡ ἀποζημίωσις περιλαμβάνει ἐκτὸς τῶν ἐξόδων διὰ τὰς συνήθεις παρεπομένας παροχὰς φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαριότητος, συντηρήσεως τῆς οἰκοδομῆς, ἀποσβέσεως τῆς ἐπιπλώσεως καὶ τὴν δαπάνην διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ προσωπικοῦ (θερμαστοῦ, ἠλεκτρολόγου, καθαριστρίας, νυκτοφύλακος) καὶ εὔλογόν τι κέρδος.

Τὰς δαπάνας διὰ τὴν ἑτοιμασίαν τῶν μηχανημάτων καὶ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν λειτουργίαν τούτων ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα προσωπικοῦ (μηχανημάτων προβολῆς, ταξιθετῶν) ἀναλαμβάνει ὁ Γερμανικὸς ἢ ὁ Ἰταλικὸς Στρατός.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως ἐὰν εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 καταβληθεῖσαι ἀποζημιώσεις δὲν κρίνονται εὔλογοι ἕνεκα εἰδικῶν λόγων.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καταβληθεῖσα ἀποζημίωσις ἐξευρίσκεται βάσει ἐκτιμήσεως, αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ συντάσσεται ἐγγράφως καὶ ἠτιολογημένως. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἑλλην. Ὑπηρεσιῶν.

2. Δι' ἰδιαιτέρου ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει καθορίσει τὰς λεπτομερείας τῆς συγκροτήσεως τῆς ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὴν ἁρμοδιότητα πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν καταλυμάτων, γίνεται μόνον ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως περὶ καταλύσεως τοῦ ἁρμοδίου Φρουραρχείου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐγκατασταθείσης μονάδος.

2. Ἡ βεβαίωσις αὕτη ἐγχειρίζεται εἰς τὸν παρέχοντα τὸ κατάλυμα. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ καταλύματος, ὁ χρησιμοποιῶν τὸ κατάλυμα, δέον νὰ πιστοποιήσῃ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τὴν γενομένην χρῆσιν.

3. Ὁ παρέχων τὸ κατάλυμα ὑποβάλλει τὴν βεβαίωσιν εἰς διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισθέντα, ὀφείλουσα πρὸς τοῦτο ἐνδεχομένως νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀναγκαίων ἐκτιμητικῶν στοιχείων διὰ τὸν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἑλληνικῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

4. Ἐὰν ὁ παρέχων τὸ κατάλυμα δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τὴν χρῆσιν διὰ βεβαιώσεως τοῦ χρησιμοποιήσαντος αὐτὸ (παράγρ. 2) ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Δημοτικὴ ἢ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ πρὸ πάσης ἄλλης σχετικῆς ἐνεργείας καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἁρμοδίου Φρουραρχείου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς μονάδος διαπιστοῖ τὸ περιεχόμενον τῆς καταλύσεως.

5. Ἐὰν ἡ διαδικασία τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον, δύναται τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν παρέχοντα τὸ κατάλυμα εὔλογον προκαταβολὴν ἔναντι τῆς τελικῶς καταβλητέας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἕνεκα ἰδιαιτέρων ἀναγκῶν τῶν στεγαζομένων καθίσταται ἀναγκαῖος ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν καταλυμάτων καὶ λοιπῶν διαμερισμάτων διὰ χρησίμων ἀντικειμένων ἢ ἐγκαταστάσεων, οὗτος ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἁρμοδίας Διοικητικῆς Ἀρχῆς αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου Φρουραρχείου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἐὰν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οὐδεμία καταβληθῇ ἀποζημίωσις ἢ ἡ καταβληθεῖσα τοιαύτη συγκρινομένη μὲ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐξευρεθεῖσαν τοιαύτην, ὑστερεῖ κατὰ ἰδιαναλόγου ποσόν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνον νὰ χορηγήσῃ τὴν δικαίαν καὶ εὔλογον ἀποζημίωσιν.

3. Ἐὰν ἡ μέχρι τοῦδε καταβληθεῖσα ἀποζημίωσις συγκρινομένη μὲ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καταβλητέαν ὑπερβαίνει, κατὰ πολὺ αὐτήν, τότε ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ ἀποζημίωσις κατεβλήθη ἤδη, διὰ τὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνον δὲν ἀναζητεῖται, τοὐναντίον δὲ διὰ τὴν μὴ καταβληθεῖσαν ἐφαρμόζονται αἱ νέαι διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Λ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

---

(8)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 129.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ μονοπωλίου τοῦ ἅλατος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1598)1942 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων χορηγήσεως ἅλατος δι' ἅλισιν γεωργικῶν προϊόντων καὶ δι' ἑτέρας τινὰς χρήσεις» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Διαρκούσης τῆς Διεθνοῦς ἐμπολέμου καταστάσεως ἡ χορήγησις ἅλατος διὰ τὰς κατωτέρω χρήσεις :

α) Δι' ἅλισιν γεωργικῶν ἐν γενει προϊόντων καὶ παρασκευὴν συνετηρημένων τροφίμων (ἐλαιῶν, τουρσιῶν, κονσερβῶν ἐν γένει, πολτοῦ τομάτας κλπ.).,

β) Διὰ τυροκομίαν καὶ ἐπεξεργασίαν γάλακτος.

γ) Δι' ἅλισιν ἰχθύων καὶ παρασκευὴν ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν,

δ) Δι' ἀποφλοίωσιν σησαμίου,

ε) Διὰ διΰλισιν ἐλαίων καὶ σπορελαίων,

στ) Διὰ παρασκευὴν ἁλιπάστων,

ζ) Διὰ σαπωνοποιίαν καὶ βορσοδεψίαν ἐν γένει καί

η) Δι' οἱανδήποτε ἑτέραν χρῆσιν συντηρήσεως ἢ παρασκευῆς τροφίμων ἢ ἄλλων οἰκονομικῶν ἀγαθῶν χρησίμων διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, θὰ ἐνεργῆται διὰ διατακτικῶν τῶν Ἐπιτροπῶν Διαθέσεως Μονοπωλειακῶν εἰδῶν ἢ διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Προκειμένου περὶ χορηγήσεως ἅλατος πλέον τῶν 100 χιλιογράμμων πρὸς τυροκομίαν τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Διαθέσεως Μονοπωλειακῶν Εἰδῶνμετέχει καὶ ὁ Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου Γεωργικοῦ Γραφείου, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ὁ Ἐπαρχιακὸς ἢ Κοινοτικὸς Γεωπόνος.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐπισιτισμοῦ δύναται ἑκάστοτε νὰ ἐπιβάλλωνται εἰδικοὶ περορισμοὶ καὶ ὡρισμέναι διατυπώσεις εἰς τὴν χορήγησιν ἅλατος διά τινας τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων χρήσεων.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ λόγῳ τῶν ἐκτάκτων ἐπισιτιστικῶν ἀναγκῶν καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων λαβοῦσαι χώραν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1942 παραδόσεις καὶ παραλαβαὶ ἅλατος χορηγηθέντος ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ μεταξὺ τῶν ἐν Θεσσαλοκῃ βιομηχάνων ἁλιπάστων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν παρασκευὴν ἁλιπάστων, ἰχθυηρῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Αὐτονόμου Ὑπηρεσίας Ἐπισιτισμοῦ Μακεδονίας, αἱ διαταχθεῖσαι μεταφοραὶ τοιούτου ἅλατος ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐν λόγῳ Βιομηχάνων εἰς ἑτέραν τοιαύτην, ὡς καὶ ἡ συσκευασία τῶν κατὰ ταῦτα παρασκευασθεισῶν ποσοτήτων ἁλιπάστων ἐντὸς λευκοσιδηρῶν δοχείων (βενζινοδοχείων) μὴ φερόντων τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένην εἰδικὴν ἔκτυπον σφραγῖδα τοῦ ἐργοστασίου παρασκευῆς, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι.

2. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος χρήσεις ἄνευ καταρτίσεως τῆς κατὰ τὸ Ν. Δ. 1598)1942 συμβάσεως, βάσει ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ, συνιστώντων τὴν τοιαύτην χορήγησιν, ὡς ἐκλιπόντων τῶν λόγων τῆς συνάψεως τοιούτων συμβάσεων.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1598)1942, ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς λαθρεμπορίας τῶν περὶ ὧν αὗται προβλέπουσι περιπτώσεων παραβάσεως τοῦ Νόμου δὲν περιορίζεται μόνον ἐπὶ τῶν ρητῶς ἀναφερομένων ἐν ταῖς διατάξεσι ταύταις περιπτώσεων, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως παραβάσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ μονοπωλίου τοῦ ἅλατος.

Ἄρθρον 4.

1. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου ΑΤΜΕ τοῦ 1886 ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης προβλεπομένου προστίμου ὡς τοῦτο ὡρίσθη μεταγενεστέρως διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1598)1942, δὲν περιορίζεται μόνον ἐπὶ τῶν ρητῶς ἀναφερομένων ἐν τῇ ὡς ἄνω διατάξει περιπτώσεων παραβάσεως τοῦ Νόμου. ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως παραβάσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ μονοπωλίου τοῦ ἅλατος.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόστιμον τόσον διὰ τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου συντελεσθείσας παραβάσεις ὅσον καὶ διὰ τὰς μετ' αὐτὴν συντελεσθηομένας τοιαύτας, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ πράξεως εἴτε τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου ΑΤΜΕ' τοῦ 1886, εἴτε τοῦ Προϊσταμένου τῆς το πρῶτον ἐπιληφθείσης ἑτέρας οἰκονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, συντακτικοῦ χαρακτῆρας καὶ περιεχομένου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μελη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(9)

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐτησίων συνδρομῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ 1579 | 1939 Ἀν. Νόμου «περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐτήσιαι συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1943-44 ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

I. Προσωπικαὶ Ἐπιχειρήσεις.

Αἱ ἐτήσιαι συνδρομαὶ τῶν ἐμπόρων ἐν γένει ὁρίζονται ἀναλόγως τῆς φορολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἕκαστος ἀνήκει καὶ ὡς ἕπεται :

Φορολ.	κλάσις	1	δρχ.	4.000	Φορ.	κλάσ.	16	δρχ.	34.000
»	»	2	»	6.000	»	»	17	»	36.000
»	»	3	»	8.000	»	»	18	»	38.000
»	»	4	»	10.000	»	»	19	»	40.000
»	»	5	»	12.000	»	»	20	»	42.000
»	»	6	»	14.000	»	»	21	»	44.000

Φορολ.	κλάσις	7	δρχ.	16.000	Φορ. κλάσ.	22	δρχ.	46.000
»	»	8	»	18.000	»	23	»	48.000
»	»	9	»	.000	»	24	»	50.000
»	»	10	»	22.000	»	25	»	52.000
»	»	11	»	24.000	»	26	»	54.000
»	»	12	»	26.000	»	»	»	56.000
»	»	13	»	28.000	»	28	»	58.000
»	»	14	»	30.000	»	29	»	60.000
»	»	15	»	32.000	»	30	»	62.000

Αἱ ἐτήσιαι συνδρομαὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου α') ἐργολάβων ἐκτελέσεως δημοσίων, Δημοτικῶν κ.λ.π. ἔργων ὡς καὶ β') τῶν πάσης φύσεως προμηθευτῶν ὁρίζονται ὡς κάτωθι :

Ἐργολάβοι	Α' Κατηγορίας	δραχ.	5.000
»	Β' »	»	7.000
»	Γ' »	»	10.000
»	Δ' »	»	15.000
Προμηθευταὶ ἐν γένει		»	25.000

II. Ἑταιρικαὶ Ἐπιχειρήσεις.

Α') Ὁμόρρυθμοι Ἑταιρεῖαι. Ἐπὶ ὁμορρύθμων ἑταιριῶν ἅπαντες οἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι καταβάλλουσι τὴν εἰς τὴν φορολογικὴν κλάσιν των ἀντιστοιχοῦσαν συνδρομήν.

Β') Ἑτερόρρυθμοι Ἑταιρίαι. Ἐπὶ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν φορολογουμένων παρὰ τῆς οἰκείας Οἰκον. Ἐφορίας ἐνιαίως, ἡ πρὸς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον συνδρομὴ καταβάλλεται δι' ὁλόκληρον τὴν ἑταιρίαν ὡς εἰ νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου.

Γ') Ἅπασαι αἱ διὰ τὰς προσωπικὰς καὶ ἑταιρικὰς ἐπιχειρήσεις συνδρομαὶ ἐλαττοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἑδρευούσας, καθὼς καὶ διὰ τὰ ὑποκαταστήματα ἐπιχειρήσεων ἑδρευουσῶν εἰς ἑτέραν Ἐπιμελητηριακὴν περιφέρειαν.

Δ') Διὰ τὰς τὸ πρῶτον ἐγγραφομένας ἀτομικὰς ἐπιχειρήσεις εἰσπράττονται δραχ. 20.000 ὡς συνδρομὴ τοῦ πρώτου ἔτους καθὼς καὶ τῶν μετέπειτα ἐτῶν μέχρι τῆς ὁριστικῆς των φορολογικῆς κατατάξεως.

Τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἐτῆ εἰσπράττεται καὶ δι' ἕκαστον ὁμόρρυθμον μέλος πάσης ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἑταιρίας.

Ε') Ἡ συνδρομὴ διὰ τὰς προσωπικὰς καὶ ἑταιρικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς καταβαλλούσας ἐκτὸς τοῦ τέλους ἐπιτηδεύματος καὶ Φ.Κ.Π. ὁρίζεται προσθέτως τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ εἰς 10 ο]ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου Φ.Κ.Π.

Ἄρθρον 2.

I. Ἡμεδαπαὶ Ἀνώνυμοι Ἑταιρίαι.

Αἱ συνδρομαὶ τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ὁρίζονται :

Α') Ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου εἴτε μὴ ὀνομαστικοῦ καὶ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου μέχρι :

Δρχ.	15.000.000.....	δρχ.	15.000.000	δρχ.	6.5ο]οο
Ἀπὸ	15.000.001 μέχρι	»	30.000.000	»	6. ο]οο
»	30.000.001 »	»	50.000.000	»	5.5ο]οο
»	50.000.001 »	»	75.000.000	»	5. ο]οο
»	75.000.001 »	»	100.000.000	»	4.5ο]οο
»	100.000.001 καὶ ἄνω	»		»	3.5ο]οο

Β') Ἐλάχιστον ὅριον συνδρομῆς ὁρίζεται δρχ. 10.0000

Γ') Τὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ὑποκαταστήματα Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν καταβάλλουσι τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν, ἐπὶ πλειόνων δὲ τοῦ ἑνὸς Ὑποκαταστημάτων, ἡ συνδρομὴ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἑνὸς μόνον ἐξ αὐτῶν, ἐὰν δὲ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἑδρεύῃ ἐκτὸς τοῦ Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκατάστημα ἡ συνδρομὴ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ μόνον.

Δ') Ἀνώνυμοι Ἑταιρίαι μεταφέρουσαι τὴν ἕδραν ἢ τὸ Ὑποκατάστημά ἢ Πρακτορεῖον αὐτῶν ἀπὸ ἄλλην Ἐπιμελητηριακὴν περιφέρειαν εἰς τὴν τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς ὑποχρεοῦνται διὰ τὸ ἔτος τῆς μεταφορᾶς των εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐτησίας συνδρομῆς των ἐφ' ὅσον ἔχουσι καταβάλλῃ ταύτην εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον εἰς ὃ τέως ἀνῆκον.

II. Ἀλλοδαπαὶ Ἀνώνυμοι Ἑταιρίαι.

Τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων (πλὴν τῶν Τραπεζῶν) τὰ μὲν Ὑποκαταστήματα ἢ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα αὐτῶν καταβάλλουσιν ἐτησίαν συνδρομὴν δραχμῶν 100.000 τὰ δὲ Πρακτορεῖα Ὑποπρακτορεῖα κ.λ.π. αὐτῶν δραχ. 50.000.

Τῶν ἀλλοδαπῶν Τραπεζῶν καταβάλλουσι τὰ μὲν Ὑποκαταστήματα ἢ κεντρικὰ Πρακτορεῖα αὐτῶν δρχ. 150.000 τὰ δὲ πάσης μορφῆς πρακτορεῖα αὐτῶν δρχ. 75.000.

Ἄρθρον 3.

Δικαιώματα Καταχωρίσεως Ἐπωνυμιῶν.

Α') Αἱ ἀτομικαὶ ἐν γένει ἐπιχειρήσεις καταβάλλουσι δρχ. 45.000. Τὰ δὲ ὑποκαταστήματα αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἤτοι δραχ. 22.500.

Β') Αἱ ἑταιρικαὶ ἐν γένει ἐπιχειρήσεις (πλὴν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν) καταβάλλουσι δρχ. 55.000, τὰ δὲ Ὑποκαταστήματα αὐτῶν τὸ ἥμισυ, ἤτοι 27.500.

Γ') Διὰ τὴν καταχώρησιν πάσης φύσεως ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν :

Μέχρι κεφ.	10.000.000	καταβάλ.	δρχ.		50.000
Ἀπὸ	10.000.000 μέχρι	25.000.000	καταβάλ.	δρχ.	60.000
»	25.000.000 »	75000.000	»	»	70.000
»	75.000.000 καὶ ἄνω		»	»	80.000

Τὰ Ὑποκαταστήματα τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων.

Δ') Διὰ τὴν καταχώρησιν ἐπωνυμίας ἀλλοδαπῆς ἀνων. ἑταιρίας καταβάλλονται δρχ. 60.000.

Ε') Διὰ πᾶσαν μεταβολὴν ἐπωνυμίας τῶν προηγουμένων ἐπιχειρήσεων καὶ ἀνων. Ἑταιριῶν καταβάλλονται δρχ. 20.000.

Ἄρθρον 4.

Α') Οἱ οἰκεῖοι οἰκον. Ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐκδίδωσι ἄδειας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος τῶν προσωπικῶν καὶ ἑταιρικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν ἄνευ προσαγωγῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως περὶ τῆς παρ' αὐτῶν καταβολῆς τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀρχομένου οἰκον. ἔτους εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον.

Β') Αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ παρελθουσῶν χρήσεων εἰσπράττονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ δημόσια ἔσοδα συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ἀμέσως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου